मामकाः। तेषाꣳ श्रीर्मयि कल्पताम्। अस्मिँल्लोके शतꣳ समाः" इति। जीवेषु वर्त्तमानेषु मध्ये मामका मदीया ये जीवाः सजाताः भ्रात्रादिरूपेण मया सहोत्पन्नाः सङ्गतमनस्काः मयि प्रीतियुक्ताः, तेषां सर्व्वेषां श्रीः धनादिसम्पत् मयि कल्पतां तिष्ठतु मदधीना भवत्वित्यर्थः। अस्मिँल्लोके मम समाः शतसङ्ख्याकाः सन्तु॥

अथ द्वे स्रुती इत्यादिमन्त्रः वल्मीकवपायां सुरावपनार्थः। स च पूर्व्वकाण्डे युवं सुराममित्यनुवाके राजसूयान्तर्गतसौत्रामण्यर्थमाम्नातः। इह तु कौकिल्यर्थमाम्नायते। तत्पाठस्तु, "द्वे स्रुती अशृणवं पितॄणाम्। अहं देवानामुत मर्त्त्यानाम्। याभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति। यदन्तरा पितरं मातरञ्च" इति। मरणशीलानां श्रौतमार्गवर्त्तिनां कर्म्मानुष्ठायिनामुपासकानाञ्च दक्षिणमार्ग उत्तरमार्गश्चेति द्वौ मार्गौ देवमुखादहं श्रुतवानस्मि। तत्रैकः पितॄणां सम्बन्धी तल्लोकप्राप्तिहेतुत्वात्। अन्यश्च देवानां सम्बन्धी ब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वात्। एतौ चोभौ मार्गौ छान्दोग्य-बृहदारण्यकयोः स्पष्टमाम्नातौ। ते धूममभिसम्भवन्ति। धूमाद्रात्रिमिति दक्षिणमार्गः। तेऽर्च्चिषमभिसम्भवन्ति। अर्च्चिषोऽहरित्यादिरुत्तरमार्गः। एजत् कम्पमानं परलोकगतियुक्तमिदं विश्वं प्राणिजातं याभ्यां मार्गाभ्यां तत्तल्लोकं सम्यक् प्राप्नोति। यन्मार्गद्वयं पितरं मातरञ्च अन्तरा द्यावापृथिव्योर्मध्ये वर्त्तते, तादृशमार्गद्वयम् अहं शृणवमित्यन्वयः॥

कल्पः। इदं हविरित्यैन्द्रं ब्रह्मा यजमानश्चेति हविःशेषं